

Bătrânii mei

Camelia Florescu

Bătrânii mei se mai întorc spre seară
Sub uliți troienite de nămeți
Cu ochiul plâns și gerul în pomeți,
Bătrânii mei mai ies pe ulicioară,

S-asculte vreun lătrat târziu de câine
Să vânture oftaturi către moară
Unde-și vărsau tot focu' odinioară
Pentru copii să plămădească- o pâine

Bătrânii mei trosnesc peste livadă
Din saci de oase descântate-n dor
Sunt îngropați de timp necruțător
De-aceea, seara vin să mă mai vadă

Bătrânii mei sub hamuri stinse -n ceară
Mi-au fost ca neaua peste pruni încinsă
Și mi-au lăsat o candelă aprinsă
Să mă găsească când se-ntorc spre seară